

1.A nagyvárad püspöki palota monumentalitása már első pillantásra lenyűgözött. Ahogy beléptem az épületbe, az volt az érzésem, mintha visszacsöppentem volna a barokk korba. A hatalmas termek, a díszítések és az épület eleganciája mind azt sugallták, hogy ez a hely egykor valóban fontos szerepet töltött be. Különösen tetszett, hogy a palota nemcsak impozáns, hanem nyugodt, harmonikus hangulatot is áraszt, amit a környező kert tovább erősít. Számomra ez a hely a méltóságot és az időtálló szépséget jelképezte.

2.A szecessziós Nagyvárad egészen más élményt nyújtott, mégis ugyanilyen emlékezetes maradt. A belvárosban sétálva úgy éreztem magam, mintha egy szabadtéri múzeumban lennék. A díszes homlokzatok, a színes mozaikok, a növényi

motívumok és az íves formák mind-mind megragadták a figyelmemet. Különösen tetszett, hogy ezek az épületek nem elszigetelt műemlékek, hanem a város mindennapi életének részei. Számomra Nagyvárad szecessziós arculata egyszerre volt játékos, elegáns és élő.

3.A kolozsvári Bánffy-palota, amely ma a Művészeti Múzeumnak ad otthont, szintén nagy hatással volt rám. Az épület barokk stílusa már kívülről is tekintélyt parancsoló, belül pedig tökéletes keretet ad a kiállított műalkotásoknak. A múzeumban járva nemcsak a festmények és szobrok tetszettek, hanem az is, ahogyan a művészet és az építészet összekapcsolódik.